1964 సుప్రీం కోర్టు రిపోర్టులు (6) 251

పీనాపాటి చిన వెంకన్న

వర్సెస్

పీనాపాటి బంగారు రాజు మరియు ఇతరులు

(కె.సుబ్బారావు, ముధోల్కర్జె.ఆర్.)

సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ (యాక్ట్ 5 ఆఫ్ 1908), సెక్షన్48- దావా అమలు పిటీషన్/ ఎగ్జిక్యూషన్ పిటీషన్ -కొత్త అప్లికేషన్-ఏది-"క్లోజ్డ్", దీని అర్థం.

డిక్రీ హోల్డర్లు ఈపీ నెంబరు 13/1939 డిక్రీ అమలు కోసం దరఖాస్తు చేసుకున్నారు. హైకోర్టు స్టే ఉత్తర్వుల ఫలితంగా ఈ డిక్రీ అమలు పై స్టే విధించాల్సి వచ్చింది. చివరకు డిక్రీ అమలు పిటిషన్ ను "మూసివేసి" అని అమలు చేసే కోర్టు 1939 జనవరి 13న ఉత్తర్వులు జారీ చేసింది. జనవరి 21, 1952 న, డిక్రీ హోల్డర్లు డిక్రీ అమలు ఇ.పి.నెం.13/1939 ను తిరిగి తెరవడానికి దరఖాస్తు చేశారు మరియు డిక్రీ అమలును కొనసాగించడానికి, సబార్డినేట్ జడ్జి, (అమలు కోర్టు) మునుపటి డిక్రీ అమలు పిటిషన్ మాత్రమే మూసివేయబడిందని పేర్కొంటూ డిక్రీ హోల్డర్లను రెగ్యులర్ డిక్రీ అమలు పిటిషన్ దాఖలు చేయాలని ఆదేశించారు. అక్టోబర్ 11, 1952న డిక్రీ హోల్డర్లు ఇ.పి.లో తదుపరి చర్యలను కొనసాగించడానికి ఇ.పి నెం.58/53 దాఖలు చేశారు. సంఖ్య 13/1939. 1938 సెప్టెంబర్ 22న అమలు చేయాలని కోరిన డిక్రీని ఈపీగా పేర్కొంటూ తీర్పుదారులు కౌంటర్ అఫిడవిట్ దాఖలు చేశారు. 13/1939 నెంబరును 1948 డిసెంబరు 28న

కొట్టివేశారు, ప్రస్తుత దరఖాస్తు, డిక్రీ తేదీ నుండి 12 సంవత్సరాలకు పైగా దాఖలు చేయబడింది, సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 48 ప్రకారం నిషేధించబడింది. ఈ వాస్తవాలపై సబార్డినేట్ జడ్జి డిక్రీ హోల్డర్లు మునుపటి డిక్రీ అమలు పిటిషన్ను కొనసాగించడానికి అర్హత కలిగి ఉన్నప్పటికీ, ఇ.పి నెం.58/53 ఒరిజినల్ డిక్రీ అమలు పిటిషన్కు భిన్నంగా ఉన్నందున ఇది కొత్త దరఖాస్తు అని పేర్కొన్నారు. అప్పీలుపై హైకోర్టు ఈపీ నెంబరు 13/1939 కేవలం గణాంక ప్రయోజనాల కోసం మూసివేయబడిందని, అందువల్ల, 1939 లో దాఖలు చేసిన డిక్రీ అమలు పిటిషన్ఇంకా పెండింగ్లో ఉందని, డిక్రీ హోల్డర్లు ఆ పిటిషన్ను కొనసాగించడానికి అర్హులని పేర్కొంది. అందుకే అప్పీల్..

ఇ.పి. నెంబరు 58/53 అనేది నియమావళిలోని 48వ అధ్యాయం యొక్క అర్థంలో కొత్త దరఖాస్తునా అనేది పరిగణనలోకి తీసుకోవాల్సిన ప్రశ్న. (1) "క్లోజ్డ్", "స్టాటిస్టికల్ ప్రయోజనాల కోసం మూసివేయబడింది", "కొట్టబడింది", "రికార్డ్ చేయబడింది" వంటి పదాలను ఉపయోగించి కోర్టులను అమలు చేసే పద్ధతిని న్యాయస్థానాలు ఖండించిన మాట వాస్తవమే, అటువంటి ఉత్తర్వులు ఇవ్వడానికి సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్లో ఎటువంటి నిబంధన లేదని కూడా వారు ఎత్తిచూపారు. కానీ కోర్టుకు అటువంటి అధికారం లేదని భావించి, అటువంటి ఉత్తర్వులను జారీ చేయడం తొలగింపు ఉత్తర్వుతో సమానం కాదు, ఎందుకంటే గణాంక ప్రయోజనాల కోసం ఒక ఉత్తర్వును "మూసివేయడం" చేయడంలో కోర్టు ఉద్దేశం స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. చివరకు దరఖాస్తును పరిష్కరించడం కాదు, దానిని పెండింగ్ లో ఉంచడం దీని ఉద్దేశం. ఉత్తర్వు అధికార పరిధి లేకుండా ఉన్నా లేదా అది చెల్లుబాటు అవుతుందా, చట్టపరమైన స్థితి ఒకేలా ఉంటుంది: ఒక సందర్భంలో అది విస్మరించబడుతుంది మరియు మరొక సందర్భంలో అది ఏమి పేర్కొందో అర్థం అవుతుంది. ఎట్టిపరిస్థితుల్లోనూ డిక్రీ అమలుపిటిషన్ కోర్టు ఫైల్ పై పెండింగ్ లో ఉంటుంది. కార్యనిర్వాహక న్యాయస్థానం ఉపయోగించే పదబంధాలు నిజంగా ముఖ్యమైనవి కావు, కానీ వాస్తవానికి పదార్థం అయిన క్రమం యొక్క సారాంశం. ఏ పదజాలం ఉపయోగించినా, ఆ ఉత్తర్వు జారీ చేసిన పరిస్థితులను పరిగణనలోకి తీసుకుని, చివరకు డిక్రీ అమలుప్రక్రియను నిలిపివేయాలని కోర్టు భావించిందా లేదా అనేది కోర్టు నిర్ధారించాలి. ఒకవేళ అలా

చేయదలచుకోకపోతే డిక్రీ అమలు అమలు ప్రక్రియ హైకోర్టు ఫైలుపై పెండింగ్ లో ఉందని భావించాలి. ప్రస్తుత సందర్భంలో తదుపరి అప్లికేషన్ అంటే. ఇ.పి. నెం. 58/53 అనేది మునుపటి దరఖాస్తును కొనసాగించడానికి ఒక అప్లికేషన్ మాత్రమే, అనగా ఇ.పి. 13/1939.

బిశ్వ సోనాన్ చుందర్ గోశ్యామీ వర్సెస్ బినందా చందర్ దిబింగార్ అధికారి గోస్వామి, (1884) ఐ.ఎల్.ఆర్. వడ్లమంచి దామోదరరావు వర్సెస్ అఫీషియల్ రిసీవర్, కిస్తా్న,ఐ.ఎల్.ఆర్. 1946మద్రాస్ 527, మొయిదిన్ కుట్టి వర్సెస్ దొరైస్వామి, ఎ.ఐ.ఆర్. 51, కు రిఫర్ చేశారు.

(ii) గడువు ముగిసిన తేదీ నుంచి 12 సంవత్సరాల తర్వాత చేసిన దరఖాస్తును సివిల్ ప్రొసీజర్కోడ్ లోని సెక్షన్ 48లోని అర్థాల్లో కొత్త దరఖాస్తుగాపరిగణిస్తారు.డిక్రీ అమలు పిటిషన్ లోపేర్కొన్న వాటికి భిన్నమైన పార్టీలు లేదా ఆస్తులపై ఉపశమనం కోరినా లేదాగతంలో కోరిన దానికంటే భిన్నమైన ఉపశమనం కోరినాఅది కొత్తగా దరఖాస్తుఅవుతుంది.ప్రస్తుత సందర్భంలో ఇరుపక్షాలు రెండు ప్రొసీడింగ్స్ లోనూ గణనీయంగా సమానంగా ఉన్నాయి, మరియు డిక్రీహోల్డర్లు మునుపటి దరఖాస్తులో చేర్చిన ఆస్తులపై మాత్రమే చర్యలు తీసుకుంటున్నారు.ఇ.పి. నెంబరు13/1939.అందువలన దీనినిసెక్షన్ 48 అర్థంలో ఒక కొత్త దరఖాస్తుగా పరిగణించలేము.

బంధు సింగ్ వర్సెస్ కాయస్థ ట్రేడింగ్ బ్యాంక్, (1931) I.L.R. 53 All. 419, శ్రీ రాజా డి.కె. వెంకట లింగమ నాయనిం వర్సెస్ రాజా ఇనుగంటి రాజగోపాల వెంకట నరసింహ రాయనిం, ఐ.ఎల్.ఆర్. [1947] Mad. 525, ఇప్పగుంట లక్ష్మీనరసింగరావు వర్సెస్ ఇప్పగుంట బాలసుబ్రహ్మణ్యం, ఎ.ఐ.ఆర్. 1949 Mad. 251 మరియు గజానంద్ సాహ్ వర్సెస్ దయానంద్ ఠాకూర్ (1942), I.L.R. 21 పాట్న 838. చర్చించారు.

సివిల్ అప్పీలేట్ పరిధి: సివిల్ అప్పీల్ నెంబరు 690 ఆఫ్ 1962.

1955 నాటి నెం.151పై ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు 1959 మార్చి 5న ఇచ్చిన తీర్పు, ఉత్తర్వులపై అప్పీల్ చేశారు.

పిటిషనర్ల తరఫున ఎస్.సూర్యప్రకాశం, సర్దార్ బహదూర్.

ప్రతిస్పందకుడు హాజరు కాలేదు.

జనవరి 20, 1964. ఈ మేరకు శ్రీ జస్టిస్ సుబ్బారావు తీర్పు- సర్టిఫికేట్ ద్వారా చేసిన ఈ అప్పీలు సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని 48వ అధికరణను ఇకపై కోడ్ అని పిలుస్తారు, సంబంధిత వాస్తవాలు ఈక్రింది విధంగా ఉన్నాయి: 1928 సంవత్సరంలో పెంటపాటి వెంకటరమణ అనే వ్యక్తి సబార్డినేట్ జడ్జి కోర్టులో 1928 నాటి ఒరిజినల్ దావా నెంబరు 3ని దాఖలు చేశాడు. విశాఖలో రద్దయిన భాగస్వామ్యాల లెక్కలు, తనకు రావాల్సిన మొత్తాల రికవరీ కోసం 29 మంది నిందితులపై కేసు నమోదు చేశారు. 1932 మార్చి 30న ఈ వ్యాజ్యాన్ని సబార్డినేట్ జడ్జి కొట్టివేశారు. అప్పీలుపై మద్రాసు హైకోర్టు సబార్డినేట్ జడ్జి డిక్రీని కొట్టివేసి, పిటిషనర్లు, ప్రతివాదులకు అనుకూలంగా 24 నుంచి 27 వరకు రూ.54,350 వడ్డీతో కలిపి ఉమ్మడి, పలు డిక్రీలు జారీ చేసింది. 1939 ఫిబ్రవరి 15న డిక్రీ హోల్డర్లు 1939 ఇ.పి.నెం.13గా ఉన్న డిక్రీని అమలు చేయాలని దరఖాస్తు చేసుకున్నారు మరియు దానికి జతచేయబడిన షెడ్యూల్ (ఉదా. బి-4)లో తాము వివరించిన 31 ఆస్తులను జప్తు చేయడం మరియు విక్రయించడం ద్వారా దశాబ్ద మొత్తాన్ని తిరిగి పొందాలని అభ్యర్థించారు. ఈ తీర్పులో పేర్కొన్న కొన్ని వస్తువులను జప్తు చేయడంపై అభ్యంతరాలు వ్యక్తం చేయగా, దాన్ని కొట్టివేశారు. తమ అభ్యంతరాన్ని కొట్టివేస్తూ ఇచ్చిన ఉత్తర్వులపై తీర్పు-రుణగ్రహీతలు హైకోర్టులో అప్పీలు దాఖలు చేశారు, ఇది 1944 సి.ఎం.ఎ నెం.26. సి.ఎం.ఎ. తీర్పును పెండింగ్ లో ఉంచిన హైకోర్టు 1939 ఇ.పి.13 మధ్యంతర స్టే ఇచ్చింది. ఆ తర్వాత 1945 ఏప్రిల్ 26న అప్పీలును కొట్టివేశారు. అప్పీలును కొట్టివేసిన తరువాత, డిక్రీ హోల్డర్లు అమలును కొనసాగించాలని కోరినప్పుడు, తీర్పు- రుణగ్రహీతలు డిక్రీని

సర్దుబాటు చేశారని మరియు డిక్రీ సంతృప్తిని నమోదు చేయాలని ఆరోపిస్తూ 1945 యొక్క ఇ.ఎ నెం.575 గా మరో దరఖాస్తు దాఖలు చేశారు. అయితే ఆ దరఖాస్తును 1945 డిసెంబర్ 12న కొట్టివేశారు. తీర్పు-రుణగ్రహీతలు ఈ తొలగింపు ఉత్తర్వులను సవాలు చేస్తూ హైకోర్టులో అప్పీలుకు వెళ్లి 1939 ఇ.పి.13 మధ్యంతర స్టే పొందారు. 1947 సెప్టెంబరు 9 న, హైకోర్టు అప్పీలును అనుమతించింది మరియు తీర్పు-రుణగ్రహీతలు విన్నవించిన విధంగా డిక్రీలో సర్దుబాటు జరిగిందో లేదో తెలుసుకోవడానికి కేసును ట్రయల్ కోర్టుకు రిమాండ్ చేసింది. రిమాండ్ అనంతరం తీర్పు-రుణగ్రహీతలు దాఖలు చేసిన పిటిషన్ ను అమలు చేసే కోర్టు మరోసారి కొట్టివేసింది. ఈ తీర్పుకు వ్యతిరేకంగా రుణగ్రహీతలు మద్రాసు హైకోర్టులో 1948 నాటి సి.ఎం.ఎ నెం.127 అప్పీలుకు మొగ్గుచూపి డిక్రీ అమలు అమలుపై మధ్యంతర స్టే తెచ్చుకున్నారు. 1948 నవంబర్ 24న మధ్యంతర ఉత్తర్వులు వెలువడ్డాయి. డిక్రీ అమలుపై హైకోర్టు స్టే విధించడంతో పిటిషన్ ను మూసివేస్తున్నట్లు 1939 ఈపీ 13న కార్యనిర్వాహక న్యాయస్థానం ఉత్తర్వులు జారీ చేసింది. 1951 జులై 31నహైకోర్టు 1948 నాటి సీఏ 127ను కొట్టివేసింది. జనవరి 21, 1952 న, డిక్రీ హోల్డర్లు 1952 యొక్క ఇ.ఎ.నెం.142, 1939 ఇ.పి.13 లో ఆ డిక్రీ అమలు పిటిషన్ను తిరిగి తెరవడానికి మరియు డిక్రీ అమలును కొనసాగించడానికి దరఖాస్తు చేశారు. మునుపటి డిక్రీ అమలు పిటిషన్ కేవలం "మూసివేయబడింది" అని పేర్కొన్న సబార్డినేట్ జడ్జి, రెగ్యులర్ డిక్రీ అమలు పిటిషన్ దాఖలు చేయాలని డిక్రీ హోల్డర్లను ఆదేశించారు. 1952 అక్టోబర్ 4న జారీ చేసిన 1952 నాటి ఈఏ నెం.142లో ఇచ్చిన ఉత్తర్వుల ప్రకారం తదుపరి విచారణను కొనసాగించాలని 1952 అక్టోబర్ 11న డిక్రీ హోల్డర్లు 1953 ఈపీ నెం.58 దాఖలు చేశారు. 1.939లోని ఈపీ నెం.13లో దాఖలు చేసిన ముసాయిదా డిక్లరేషన్ లో పేర్కొన్న ఆస్తులను విక్రయించి డిక్రీ హోల్డర్లకు చెల్లించాల్సిన డబ్బును, డిక్రీ-రుణ విమోచనకు దరఖాస్తు చేసుకున్న సొమ్మును రాబట్టుకునేందుకు విక్రయించాలని ఆ పిటిషన్ లో డిక్రీ హోల్డర్లు అభ్యర్థించారు. 1938 సెప్టెంబర్ 22న ఈ డిక్రీని అమలు చేయాలని కోరడం జరిగిందని, 1939 నాటి ఈపీ నెం.13ను 1948 డిసెంబర్ 28న కొట్టివేసినందున, డిక్రీ తేదీ నుంచి 12 ఏళ్లకు పైగా దాఖలైన ప్రస్తుత దరఖాస్తును కోడ్ లోని సెక్షన్ 48 కింద నిషేధించారని తీర్పు-రుణగ్రహీతలు కౌంటర్ అఫిడవిట్

దాఖలు చేశారు. డిక్రీ హోల్డర్లు మునుపటి డిక్రీ అమలు పిటిషన్ ను కొనసాగించడానికి అర్హత కలిగి ఉన్నప్పటికీ, 1953 యొక్క ఇ.పి.58 కొత్త దరఖాస్తు అని, ఫారంలో మరియు వివరాలలో ఇది అసలు డిక్రీ అమలు పిటిషన్ కు భిన్నంగా ఉందని సబార్డినేట్ జడ్జి అభిప్రాయపడ్డారు. అప్పీలుపై ఆంధ్రప్రదేశ్ హైకోర్టు డివిజన్ బెంచ్ భిన్నమైన అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేస్తూ, 1939 నాటి ఈపీ 13 కేవలం గణాంక ప్రయోజనాల కోసం మూసివేయబడిందని, అందువల్ల, 1939 లో దాఖలు చేసిన డిక్రీ అమలు పిటిషన్ ఇంకా పెండింగ్లో ఉందని, ఆ పిటిషన్ను కొనసాగించడానికి డిక్రీ హోల్డర్లకు హక్కు ఉందని పేర్కొంది. ఈ పదవిని పిటిషనర్ల తరఫు న్యాయవాదులు వ్యతిరేకించలేదని హైకోర్టు వ్యాఖ్యానించింది. డిక్రీ అమలుపిటిషన్ ను కొట్టివేయకుండా కేవలం గణాంక ప్రయోజనాల కోసం మూసివేస్తే, డిక్రీ హోల్డర్లు ఆ పిటిషన్ ను కొనసాగించే హక్కు ఉందన్న వాదనను అందులోని ప్రతివాదుల తరఫు న్యాయవాదులు వ్యతిరేకించలేదని మాత్రమే ఈ పరిశీలనను అర్థం చేసుకున్నాం. తీర్పు-రుణగ్రహీతల ఇతర వాదనలను పరిగణనలోకి తీసుకున్న హైకోర్టు ఈ కేసును చట్టప్రకారం పరిష్కరించడానికి సబార్డినేట్ జడ్జికి రిమాండ్ చేసింది. అందుకే అప్పీల్..

పిటిషనర్ల తరఫు న్యాయవాది శ్రీ సూర్యప్రకాశం మా ముందు ఈ క్రింది రెండు అంశాలను లేవనెత్తారు: (1) మునుపటి డిక్రీ అమలు పిటిషన్ కొట్టివేయబడింది మరియు అందువల్ల, 1953 ఇ.పి. 58 దాఖలు చేసే సమయంలో అది పెండింగ్ లో లేదు, అందువల్ల, తరువాత డిక్రీ అమలు పిటిషన్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 48 యొక్క అర్థంలో కొత్త దరఖాస్తు; మరియు (2) మునుపటి దరఖాస్తు గణాంక ప్రయోజనాల కోసం మాత్రమే మూసివేయబడినప్పటికీ, మరియు డిక్రీ హోల్డర్లు ఆ ప్రొసీడింగ్స్ను పునరుద్ధరించడానికి దరఖాస్తు చేసుకోవచ్చు, 1953 యొక్క ఇ.పి నెం.58 కొత్త డిక్రీ అమలు పిటిషన్, ఎందుకంటే పార్టీలు మరియు ఆస్తులపై చర్యలు తీసుకున్న ఆస్తులు భిన్నంగా ఉంటాయి మరియు కోరిన ఉపశమనం కూడా భిన్నంగా ఉంటుంది.

లేవనెత్తిన ప్రశ్నను పరిగణనలోకి తీసుకునే ముందు, నియమావళిలోని 48వ అధ్యాయంలోని భౌతిక నిబంధనలను పరిశీలించడం సముచితంగా ఉంటుంది. అందులో ఇలా ఉంది:

"(1) ఒక డిక్రీని అమలు చేయడానికి ఒక డిక్రీని అమలు చేయడానికి ఒక దరఖాస్తు చేయబడినట్లయితే, 12 సంవత్సరాల గడువు ముగిసిన తరువాత సమర్పించే ఏదైనా కొత్త దరఖాస్తుపై అదే డిక్రీని అమలు చేయడానికి ఎటువంటి ఉత్తర్వులు ఇవ్వబడవు

- (ఎ) అమలు చేయాలని కోరిన డిక్రీ తేదీ నుండి."

ఈ సెక్షన్ 1882 కోడ్ లోని 230వ పేరాస్ 3, 4లకు అనుగుణంగా ఉంటుంది. ఈ సెక్షన్ యొక్క సంబంధిత భాగం ఇలా ఉంది:

"ఈ సెక్షన్ కింద డబ్బు చెల్లింపు లేదా ఇతర ఆస్తి డెలివరీ కోసం ఒక డిక్రీని అమలు చేయడానికి ఒక దరఖాస్తు చేయబడి మంజూరు చేయబడినప్పుడు, ఈ క్రింది తేదీలలో దేని నుండి పన్నెండేళ్ల గడువు ముగిసిన తరువాత అదే డిక్రీని అమలు చేయడానికి తదుపరి దరఖాస్తు ఇవ్వబడదు:

పైన పేర్కొన్న రెండు నిబంధనలను పోల్చి చూస్తే "ఫ్రెష్ అప్లికేషన్" అనే పదబంధం "సబ్సే- క్వెంట్ అప్లికేషన్" కు ప్రత్యామ్నాయంగా ఉందని చూపిస్తుంది. కోడ్ లోని 48వ సెక్షన్ లో పేర్కొన్న దరఖాస్తు కొత్త ప్రామాణిక దరఖాస్తు అని, కోర్టు ఫైలుపై ఇప్పటికే పెండింగ్ లో ఉన్న ఒక ప్రాథమిక దరఖాస్తును పునరుద్ధరించడానికి లేదా కొనసాగించడానికి దరఖాస్తు కాదని స్పష్టం చేయడానికి ఈ సవరణ అవసరమైంది.

కాబట్టి 1953 నాటి ఇ.పి.58 కోడ్ లోని 48వ అధ్యాయం యొక్క అర్థంలో కొత్త అనువర్తనమా అనేది ప్రశ్న. ఈ ప్రశ్నకు సమాధానం ప్రధానంగా మునుపటి దరఖాస్తు, అంటే 1939 యొక్క ఇ.పి.13, చివరికి అమలు చేసే కోర్టు ద్వారా పరిష్కరించబడిందా అనే ప్రశ్నపై

తిరుగుతుంది. ఇంతకు ముందు మేము ఇచ్చిన వాస్తవాలను బట్టి ఈ డిక్రీ అమలుపిటిషన్ గణాంక ప్రయోజనాల కోసం "మూసివేయబడింది" అని స్పష్టమవుతుంది. తీర్పు-రుణగ్రహీతలు దాఖలు చేసిన అప్పీలు వరకు హైకోర్టు డిక్రీ అమలును నిలిపివేయడంతో, డిక్రీ హోల్డర్లు డిక్రీ అమలు పిటిషన్ను కొనసాగించే స్థితిలో లేరు, అందువల్ల, ఇది మూసివేయబడింది. ఈ డిక్రీ అమలుపిటిషన్ ను గణాంక ప్రయోజనాల కోసం మూసివేశారా లేదా సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ ప్రకారం గణాంక ప్రయోజనాల కోసం డిక్రీ అమలు ప్రక్రియను ముగించే అధికారం కోర్టుకు లేదని, ఒకవేళ అలాంటి ఉత్తర్వులు ఇచ్చినా డిక్రీ అమలు పిటిషన్ ను కొట్టివేస్తూ జారీ చేసిన ఉత్తర్వుగా భావించాలని వాదించారు. డిసెంబర్ 28, 1948 నాటి అసలు ఉత్తర్వును మా ముందు ఉంచలేదు. కానీ 1953 ఇ.పి.58లో కో]. 1939 నాటి ఇ.పి.నెం.13ను 1948 డిసెంబరు 28న మూసివేసినట్లు అందులో పేర్కొన్నారు. తీర్పు-రుణగ్రహీతలలో ఒకరు దాఖలు చేసిన కౌంటర్ అఫిడవిట్ లో 1939 నాటి ఈపీ 13ను 1948 డిసెంబర్ 28న కొట్టివేశారని, కేవలం మూసివేయలేదని పేర్కొన్నారు. హైకోర్టు అప్పీలును పరిష్కరించిన తర్వాత, 1953 నాటి ఈపీ నెంబరు 58 దాఖలు చేయడానికి ముందు, డిక్రీ హోల్డర్లు 1939 నాటి ఈపీ నెంబరు 13ను తిరిగి తెరవాలని 1952 నాటి ఈఏ నెంబరు 142ను దాఖలు చేశారు. ఆ పిటీషన్ పై పండితుడైన సబార్డినేట్ జడ్జి ఈ క్రింది ఉత్తర్వు ఇచ్చారు:

'గత ఈపీని మూసివేశారు. పిటిషనర్ 1939 ఇ.పి.13లో విడిచిపెట్టిన దశ నుండి విచారణ కొనసాగే సాధారణ ఇ.పి.ని దాఖలు చేయవచ్చు.

గతంలో డిక్రీ అమలు పిటిషన్ ను మాత్రమే మూసివేసినట్లు ఈ ఉత్తర్వుల్లో వెల్లడైంది. సబార్డినేట్ జడ్జి బహుశా మునుపటి రికార్డులను పరిశీలించి ఉండాలి. సబార్డినేట్ జడ్జి గత ఎక్స్ క్యూషన్ పిటిషన్ పెండింగ్ లో ఉందనే భావనతో ముందుకు సాగారు, అయితే ప్రస్తుత డిక్రీ అమలు పిటిషన్ ను మరో కారణంతో తోసిపుచ్చారు. ఈ వాస్తవ స్థితిని హైకోర్టులో కూడా వ్యతిరేకించలేదు, ఎందుకంటే మునుపటి దరఖాస్తు కేవలం వాస్తవిక ప్రయోజనాల కోసం

మూసివేయబడిందని హైకోర్టు పేర్కొంది. ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో 1939 నాటి డిక్రీ అమలుపిటిషన్ 13 కేవలం గణాంక ప్రయోజనాల కోసం మాత్రమే మూసివేయబడిందని భావించి ముందుకు సాగాలి.

గణాంక ప్రయోజనాల కోసం డిక్రీ అమలుపిటిషన్ను మూసివేస్తూ ఉత్తర్వులు జారీ చేయడానికి సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ అనుమతించదని, ఆ పద్ధతిని న్యాయస్థానాలు ఖండించాయని పిటిషనర్ల తరఫు న్యాయవాది వాదించారు. 0 కంటే తక్కువ. XXI, కోడ్ యొక్క 17(1) ప్రకారం, 11 నుంచి 14 వరకు నిబంధనలు పాటించనట్లయితే, కోర్టు డిక్రీ అమలుదరఖాస్తును తిరస్కరించవచ్చు. అందులోని 23వ అధికరణం ప్రకారం రుణగ్రహీత డిక్రీని ఎందుకు అమలు చేయకూడదో కోర్టుకు సంతృప్తి కలిగించకపోతే, డిక్రీని అమలు చేయమని కోర్టు ఆదేశిస్తుంది, డిక్రీ అమలుకు అటువంటి వ్యక్తి ఏవైనా అభ్యంతరాలు వ్యక్తం చేస్తే, కోర్టు అటువంటి అభ్యంతరాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకొని తనకు తోచిన విధంగా ఆదేశాలు జారీ చేస్తుంది. దానిలోని 57వ నిబంధన ప్రకారం, "ఒక డిక్రీ అమలులో ఏదైనా ఆస్తిని జప్తు చేసినప్పటికీ, డిక్రీ హోల్డర్ డిఫాల్ట్ కారణంగా కోర్టు డిక్రీ అమలు కోసం దరఖాస్తుతో ముందుకు సాగలేకపోతే, అది దరఖాస్తును తోసిపుచ్చుతుంది లేదా ఏదైనా తగిన కారణంతో విచారణను భవిష్యత్తు తేదీకి వాయిదా వేస్తుంది...... ఆర్డర్ XXI, రూల్ 23(2) కింద ఉత్తర్వులు జారీ చేసే అధికారం కోర్టుకు విస్తృతంగా ఉన్నప్పటికీ, అది తనకు తగినదిగా భావించే ఏ ఉత్తర్వునైనా చేయగలదని, డిక్రీ హోల్డర్ డిఫాల్ట్ కారణంగా డిక్రీ అమలు ను కొనసాగించలేనప్పుడు రూల్ 57లో పేర్కొన్న రెండు ఉత్తర్వులలో ఏదో ఒకదాన్ని మాత్రమే చేయగలదని వాదిస్తున్నారు. ఈ కేసులో హైకోర్టు స్టే ఆర్డర్ దృష్ట్యా డిక్రీ హోల్డర్లు డిక్రీ అమలు అమలును కొనసాగించలేరని, అందువల్ల, అమలు చేసే కోర్టు దరఖాస్తును కొట్టివేసి ఉండవచ్చు లేదా విచారణను భవిష్యత్తు తేదీకి వాయిదా వేసి ఉండవచ్చని, గణాంక ప్రయోజనాల కోసం డిక్రీ అమలు ను మూసివేస్తూ ఉత్తర్వులు జారీ చేసే అధికారం దీనికి లేదని అంటున్నారు. గణాంక ప్రయోజనాల కోసం విచారణను ముగించే ఉత్తర్వు వాయిదా ఉత్తర్వులు కాదని, వాయిదా ఉత్తర్వులు ఫైలుపై ఉన్నాయని సూచిస్తుందని, అయితే మూసివేత ఉద్దేశం తాత్కాలికంగా అయినా ఫైలు నుండి తీసివేయడమేనని, అందువల్ల, ఈ ఉత్తర్వు, వాస్తవానికి

మరియు సారాంశంలో, తొలగింపులో ఒకటి అని పేర్కొన్నారు. నియమావళిలోని 21వ నిబంధనలోని 57వ నిబంధనకు లోబడి డిక్రీ హోల్డర్ డిఫాల్ట్ కావడం వల్లనే ఈ ఉత్తర్వులు జారీ అయ్యాయని భావించినట్లయితే, కోర్టు ఎన్నడూ చేయదల్చుకోనిదాన్ని ఆపాదించడం మాకు కష్టంగా అనిపిస్తుంది. "క్లోజ్డ్", "స్టాటిస్టికల్ ప్రయోజనాల కోసం మూసివేయబడింది", "కొట్టబడింది", "రికార్డ్ చేయబడింది" వంటి పదాలను ఉపయోగించి కోర్టులను కత్తిరించే పద్ధతిని న్యాయస్థానాలు ఖండించిన మాట వాస్తవమే, మరియు అటువంటి ఆదేశాలు ఇవ్వడానికి సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్లో ఎటువంటి నిబంధన లేదని వారు ఎత్తిచూపారు: బిశ్వ సోనన్ చుందర్ గోస్వామి వర్సెస్ బినందా చుందర్ దిబింగర్ అధికారి గోస్వామి ((1884) ఐ.ఎల్.ఆర్. వడ్లమంచి దామోదరరావు వి. ది అఫీషియల్ రిసీవర్, కిస్ట్నా (ఐ.ఎల్.ఆర్. 1946 మ. 527.); మొయిదిన్ కుట్టి వర్సెస్ దొరైస్వామి (క్రీ.శ. 1952 మ. 51). సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ ద్వారా ఇలాంటి ప్రక్రియకు అనుమతి ఉందా లేదా అనే ప్రశ్నపై మన అభిప్రాయాన్ని వ్యక్తం చేయాల్సిన అవసరం లేదు. కానీ కోర్టుకు అటువంటి అధికారం లేదని భావించినట్లయితే, అటువంటి ఉత్తర్వు జారీ చేయడం తొలగింపు ఉత్తర్వుతో సమానం కాదు, ఎందుకంటే ఒక ఉత్తర్వు ఇవ్వడంలో కోర్టు యొక్క ఉద్దేశ్యం గణాంక ప్రయోజనాల కోసం మూసివేయబడింది. చివరకు దరఖాస్తును పరిష్కరించడం కాదు, దానిని పెండింగ్ లో ఉంచడం దీని ఉద్దేశం. ఈ ఉత్తర్వు అధికార పరిధి లేకుండా ఉన్నా లేదా అది చెల్లుబాటు అవుతుందా, చట్టపరమైన స్థితి ఒకేలా ఉంటుంది; ఒక సందర్భంలో అది విస్మరించబడుతుంది మరియు మరొక సందర్భంలో, అది ఏమి చెప్పిందో అర్థం అవుతుంది. ఎట్టిపరిస్థితుల్లోనూ డిక్రీ అమలుపిటిషన్ కోర్టు ఫైల్ పై పెండింగ్ లో ఉంటుంది. అదీగాక, కార్యనిర్వాహక న్యాయస్థానం ఉపయోగించే పదబంధాలు నిజంగా ముఖ్యమైనవి కావు, కానీ వాస్తవానికి ఆ ఉత్తర్వు యొక్క సారాంశం మెటీరియల్. ఏ పదజాలం ఉపయోగించినా, ఆ ఆదేశాలు ఏ పరిస్థితుల్లో వచ్చాయో, చివరకు డిక్రీ అమలు ను నిలిపివేయాలని కోర్టు భావిస్తోందో లేదో తేల్చాల్సి ఉంది. ఒకవేళ అలా చేయదలచుకోకపోతే డిక్రీ అమలుప్రక్రియ కోర్టు ఫైల్ పై పెండింగ్ లో ఉందని భావించాలి. అందువల్ల 1939 నాటి ఈపీ 13 అమలు చేసే కోర్టు ఫైలుపై పెండింగ్ లో ఉందని, ప్రస్తుత దరఖాస్తు దానిని కొనసాగించే దరఖాస్తు మాత్రమేనని హైకోర్టు

వాదనతో ఏకీభవించడానికి మాకు ఎలాంటి సంకోచం లేదు. అయినప్పటికీ 1953 నాటి ఈపీ నెం.58 కొత్త దరఖాస్తు అని వాదిస్తున్నారు. 1939 నాటి ఇ.పి.13, 1953 ఇ.పి.58లోని కథనాలను పోల్చిన న్యాయవాది, ప్రస్తుత డిక్రీ అమలుపిటిషన్ లో ప్రతివాదులందరూ ప్రతివాదులు కాదని పేర్కొన్నారు. ప్రస్తుత డిక్రీ అమలుపిటిషన్ కు కొంతమంది ప్రతివాదుల న్యాయ ప్రతినిధులు జోడించబడ్డారని; డిక్రీ హోల్డర్లు మునుపటి డిక్రీ అమలు పిటిషన్ లో తాము ముందుకు సాగాలని కోరిన అన్ని ఆస్తులపై చర్యలు తీసుకోవడానికి ప్రయత్నించలేదు; ప్రస్తుత డిక్రీ అమలు పిటిషన్ లో అడిగిన మొత్తాన్ని కోర్టులో జమచేయడం అనేది పూర్తిగా కొత్తదని, అందువల్ల ప్రస్తుత డిక్రీ అమలు పిటిషన్ రూపంలోనూ, వివరాల్లోనూ పూర్తిగా భిన్నమైనదని పేర్కొంది. కానీ రెండు డిక్రీ అమలు పిటిషన్లను పోల్చి చూస్తే పార్టీలు ఒకటేనని తెలుస్తుంది: ప్రస్తుత డిక్రీ అమలు పిటిషన్లో చేర్చిన కొత్త పార్టీలు చనిపోయిన పార్టీల చట్టపరమైన ప్రతినిధులు లేదా దివాలా తీసిన పార్టీ ప్రతినిధి. ప్రస్తుత డిక్రీ అమలుపిటిషన్ లో డిక్రీ హోల్డర్లు మునుపటి ప్రొసీడింగ్ లో ముందుకు సాగడానికి ప్రయత్నించని ఏ ఆస్తిపైనా చర్యలు తీసుకోవడం లేదు; వారు కొన్ని లక్షణాలను మాత్రమే విడిచిపెట్టారు. డిక్రీ హోల్డర్లు ఒక సమయంలో తాము కోరిన అన్ని ఆస్తులపై చర్యలు తీసుకోవాలని బలవంతం చేయలేరు. కోర్టులో డిపాజిట్ చేసిన మొత్తాన్ని జప్తు చేయడం ద్వారా ఉపశమనం కల్పించాలని డిక్రీ హోల్డర్లు 1962 నాటి ఈఏ నెం.143 అనే ప్రత్యేక పిటిషన్ ద్వారా కోరగా, అది కొట్టివేయబడింది, అందువల్ల దానిపై ఏమీ తిరగలేదు. అందువల్ల, డిక్రీ హోల్డర్లు ఒకే పక్షాలకు వ్యతిరేకంగా మరియు అదే ఆస్తులపై చర్యలు తీసుకోవడానికి ప్రయత్నించే డిక్రీ అమలు పిటిషన్లు రెండింటికీ విరుద్ధంగా ఉంటుంది. ఈ అంశంపై చట్టం బాగా స్థిరపడింది. బంధు సింగ్ వర్సెస్ కాయస్థ ట్రేడింగ్ బ్యాంక్ ((1931) ఐ.ఎల్.ఆర్. 53 ఆల్. 419) లో, డిక్రీ హోల్డర్ తన డిక్రీ అమలు కోసం దాఖలు చేసిన దరఖాస్తులో అటాచ్ మెంట్ కోసం కొత్త ఆస్తి అంశాలను చేర్చారు, డిక్రీ తేదీ తర్వాత 12 సంవత్సరాల తరువాత దాఖలు చేసిన దరఖాస్తులో, కొత్త ఆస్తిని అటాచ్ చేయడానికి దరఖాస్తు కోడ్ యొక్క 48 వ సెక్షన్, 48 యొక్క అర్థంలో కొత్త దరఖాస్తు అని భావించబడింది. అందువలన, డిక్రీ జరిగిన తేదీకి 12 సంవత్సరాలకు పైగా చేసినప్పటికీ, దానిని పరిగణనలోకి తీసుకోలేదు. శ్రీ రాజా డి.కె. వెంకట

లింగమ నాయనిమ్ వర్సెస్ రాజా ఇనుగంటి రాజగోపాల వెంకట నరసింహ రాయణం (ఐ.ఎల్.ఆర్. 1947 మ. 525). పెండింగ్ దరఖాస్తులో చేర్చని మరో ఆస్తిని జప్తు చేసే ఉద్దేశ్యంతో పెండింగ్ లో ఉన్న డిక్రీ అమలుపిటిషన్ ను సవరించాలని దరఖాస్తు చేయగా, డిక్రీ తేదీ నుంచి 12 ఏళ్లకు మించి చేసినందున సవరణకు దరఖాస్తును అనుమతించలేమని కోర్టు అభిప్రాయపడింది. ఇప్పగుంట లక్ష్మీనరసింగరావు వర్సెస్ ఇప్పగుంటలో బాలసుబ్రహ్మణ్యం (క్రీ.శ. 1.1949 మేడ్, 251.) డిక్రీ యొక్క 12 సంవత్సరాలకు మించి ఉరితీత పిటిషన్ దాఖలు చేయబడినప్పుడు, మునుపటి డిక్రీ అమలుపిటిషన్లో అడగని కొత్త ఉపశమనం కోరుతూ దాఖలు చేయబడినప్పుడు, తదుపరి దరఖాస్తు 12 సంవత్సరాలు దాటినందున, కోడ్ యొక్క సెక్షన్ 48 ద్వారా దెబ్బతిన్నదని భావించబడింది. గజానంద్ సాహ్ వర్సెస్ దయానంద్ ఠాకూర్ ((1942) 1.ఎల్.ఆర్. 21 పేట్ 838) లో, డిక్రీ జారీ చేసిన తేదీ నుండి 12 సంవత్సరాల గడువు ముగిసిందనే కారణంతో డిక్రీ హోల్డర్ మునుపటి దరఖాస్తులో కొనసాగించాలనుకున్న దానికంటే భిన్నమైన కొత్త ఆస్తిని మార్చడానికి అనుమతించబడలేదు.

నిర్ణయాల ఫలితాన్ని ఈ విధంగా సంక్షిప్తీకరించవచ్చు. డిక్రీ తేదీ నుండి 12 సంవత్సరాల తరువాత చేసిన దరఖాస్తు, మునుపటి దరఖాస్తును చివరికి పరిష్కరించినట్లయితే సివిల్ ప్రొసీజర్ కోడ్ లోని సెక్షన్ 48 అర్థంలో కొత్త దరఖాస్తు అవుతుంది. మునుపటి ఉరితీత పిటిషన్లో పేర్కొన్న వాటికి భిన్నమైన పార్టీలు లేదా ఆస్తులపై ఉపశమనం కోరినట్లయితే లేదా మునుపటి పిటిషన్లో అడిగిన దానికంటే గణనీయంగా భిన్నమైన ఉపశమనం కోరినట్లయితే ఇది కొత్త దరఖాస్తు అవుతుంది. ఈ సందర్భంలో, మేము ఎత్తి చూపినట్లుగా, రెండు ప్రొసీడింగ్స్లో పార్టీలు గణనీయంగా సమానంగా ఉంటాయి మరియు డిక్రీ హోల్డర్లు మునుపటి దరఖాస్తులో చేర్చిన ఆస్తులపై ప్రొసీడింగ్స్ మాత్రమే. కాబట్టి దీనిని కోడ్ లోని 48వ అధ్యాయం అర్థంలో కొత్త అనువర్తనంగా పరిగణించలేం. 1939 నాటి ఈపీ నెం.13ను కొనసాగించాలని దాఖలైన దరఖాస్తు మాత్రమే కోర్టు ఫైలుపై పెండింగ్ లో ఉంది. అంతేకాకుండా, డిక్రీ హోల్డర్లు 1939 యొక్క ఇ.పి.నెం.13 లో 1952 యొక్క ఇ.ఎ నెం.142 ను దాఖలు చేశారు, ఈ డిక్రీ అమలుపిటిషన్ను తిరిగి తెరవాలని మరియు

దానిని కొనసాగించాలని కోరారు. మునుపటి డిక్రీ అమలుపిటిషన్ ఇంకా కోర్టు ఫైలుపై పెండింగ్ లో ఉన్నందున, కొత్త పిటిషన్ లేకుండా కూడా మునుపటి డిక్రీ అమలుపిటిషన్ ఆధారంగా ముందుకు సాగడంలో అమలు చేసే కోర్టు తన హక్కులకు లోబడి ఉంటుంది. ఫలితంగా హైకోర్టు ఆదేశాలే సరైనవని భావిస్తున్నాం. అప్పీల్ విఫలమై కొట్టివేయబడుతుంది. ఖర్చులకు సంబంధించి ఎలాంటి ఆర్డర్ ఉండదు.

అప్పీల్ కొట్టివేత..